

Punjabi A: literature – Standard level – Paper 1
Panjabi A : littérature – Niveau moyen – Épreuve 1
Punyabí A: literatura – Nivel medio – Prueba 1

Wednesday 4 May 2016 (afternoon)

Mercredi 4 mai 2016 (après-midi)

Miércoles 4 de mayo de 2016 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

Instructions to candidates

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is **[20 marks]**.

Instructions destinées aux candidats

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est de **[20 points]**.

Instrucciones para los alumnos

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es **[20 puntos]**.

2216–0627

3 pages/páginas

© International Baccalaureate Organization 2016

ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬੰਦ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਸਾਹਿਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਦੋਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

1.

“ਬਾਪੂ ਤੈਨੂੰ ਇਕ ਗੱਲ ਦਸਾਂ ?” ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਭਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਤੱਕਦਿਆਂ ਭਿੱਲੀ ਨੇ ਹੌਲੀ ਦੇਣੇ ਆਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕੱਈ ਬੜੀ ਭੇਤ-ਭਰੀ ਗੱਲ ਦੱਸਣ ਲਗੀ ਹੋਵੇ।

“ਦੱਸ ਬੱਚਾ।” ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਸਕਾਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਿਆਂ ਆਖਿਆ।

“ਬੇਬੇ ਤੇ ਭੰਤਾ ਬਾਈ ਪਰਸੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਸੀ; ਹੈਂ... ਤੇ ਬੇਬੇ ਅਂਹਦੀ ਸੀ ਬਈ ਤੂੰ ਆਵਦੇ ਪਿਉ ਤੋ 5 ਜ਼ਮੀਨ ਵੰਡਾ ਕੇ ਅਡ ਹੋ ਜਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆ—ਦੂ—ਗਾ, ਹੈਂ... ਤੇ ਭੰਤਾ ਬਾਈ ਆਹਦਾ ਸੀ ਆਪਾਂ ਸਾਰੇ ਇਕ ਪਾਸੇ —ਹੋ—ਜੀਏ ਉਹਨੂੰ ਵਾੜੇ ’ਚ ਕੋਠੜਾ ਛੱਤ ਦਿਆਂਗੇ, ਆਪੇ ਓਥੇ ਬੈਠਾ ਕੁੱਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਕਾਰੀ ਜਾਇਆ ਕਰੂ, ਹੈਂ... ਹੈਂ ਬਾਪੂ ਤੂੰ ਫੇਰ ਕੋਠੇੜੇ ’ਚ ਰਿਹਾ ਕਰੋਗਾ, ਐਥੇ ਬਾਹਰਲੇ ਘਰੇ ?”

ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਗੱਚ ਭਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਭਿੱਲੀ ਦੇ ਇਕ-ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ, ਉਹਦੇ ਅੰਦਰ ਕਈ-ਕਈ ਵਿਚਾਰ ਆ ਕੇ ਗੁੰਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਭਿੱਲੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਮੁਕਾਈ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਸਰ ਹੋਠੋਂ, ਸਾਰਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾ ਕੇ ਉਹ ਮਸਾਂ

10 ਨਿਕਲ ਸਕਿਆ ਤੇ ਬਣਾਉਟੀ ਮੁਸਕਾਨ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ:

“ਲੈ ਆਪਣਾ ਕੀ ਐ ਧੀਏ, ਐਥੇ ਰਹਿ ਪਿਆ ਕਰਾਂਗੇ।”

“ਤੇ ਐਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪੂ ਡਰ ਲਗਿਆ ਕਰੂ ਤੈਨੂੰ ਕੱਲੇ ਨੂੰ।”

“ਮੇਰੀ ਧੀ ਭਿੱਲੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਇਆ ਕਰ।”

“ਹਾ ! ਚੰਗਾ, ਫੇਰ ਮੈਂ ਆ ਜਿਆ ਕਰੂੰ।” ਇਹ ਗੱਲ ਭਿੱਲੀ ਨੇ ਏਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਆਖੀ ਕਿ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਏਡੇ

15 ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿਚ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਹਾਸੀ ਆ ਗਈ।

“ਚੰਗਾ ਬਾਪੂ ਤੂੰ ਰੋਟੀ ਖਾ ਲੈ, ਮੈ ਏਥੇ ਥਾਂ ਸੰਭਰ ਦਿਆਂ, ਕੂੜਾ ਈ ਕੂੜਾ ਪਿਐ ਏਥੇ ਤਾਂ... ਪਤਾ ਨੂੰ ਭਾਬੀ ਤੇ ਬੇਬੇ ਏਥੇ ਆ ਕੇ ਕੀ ਕਰਦੀਆਂਨ੍ਹੈਂ। ਵੇਖ ਤਾਂ ਸਈ ਕਿਵੇਂ ਗੰਦ ਈ ਗੰਦ ਖਿਲਾਇ।” ਭਿੱਲੀ ਬੋਲਦੀ-ਬੋਲਦੀ ਉਠ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ ਤੇ ਬਹੁਕਰ ਫੜ ਕੇ ਛੱਪਰ ਹੋਠੋਂ ਥਾਂ ਸੰਭਰਨ ਲੱਗ ਪਈ।

ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਆਪਣੀ ਏਡੀ ਸਚਿਆਰੀ ਧੀ ਵੱਲ ਵੇਂਹਦਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਫੇਰ ਉਹਦੀਆਂ ਅਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਮੋਟੇ

20 ਹੰਡੂ ਕਿਰ ਕੇ ਉਹਦੀਆ ਸੰਘਣੀਆਂ ਮੁੱਢਾਂ ਵਿਚ ਗੁਆਚ ਗਏ। ਰੋਟੀ ਉਹਨੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਨੀਵੀਂ ਪਾਂ ਕੇ ਗਰੂਨੇ ਕੱਢਿਆਂ ਮੁੜ ਢੁੰਘੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿਚ ਢੁੱਬ ਗਿਆ।

“ਬਾਪੂ ਮੈਂ ਰੋਜ਼ ਸੰਭਰ ਕੇ ਜਾਇਆ ਕਰੂੰ”, ਭਿੱਲੀ ਨੇ ਸੰਭਰਦਿਆਂ ਆਖਿਆ, “ਫੇਰ ਆਪਾਂ ਏਥੇ ਈ ਪੈ-ਜਿਆ ਕਰਾਗੇ—ਚੰਗਾ ਬਾਪੂ ?”

“ਚੰਗਾ ਪੁੱਤ।” ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਓਪਰ ਤੱਕਿਆਂ ਜੁਆਬ ਦਿਤਾ ਤੇ ਗਰੂਨੇ ਕੱਢੀ ਗਿਆ।

25 ਭਿੱਲੀ ਥਾਂ ਸੰਭਰ ਕੇ ਮੁੜ ਆਈ ਤੇ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਫੇਰ ਪਹਿਲਾ ਵਾਂਗ ਈ ਬਹਿ ਗਈ, ਘੱਟੇ ਨਾਲ ਉਹਦਾ ਸਾਰਾ ਸਿਰ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਉਤੇ ਜੰਮੀ ਧੂੜ ਕਰ ਕੇ ਤਿੰਮਣੀਆਂ ਬੱਗੀਆਂ ਬੱਗੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਭਿੱਲੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉਤੇ, ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਦੀ ਤਸਲੀ ਭਰੀ ਮੁਸਕਾਨ ਸੀ। ਉਸ ਮੁਸਕਾਂਦਿਆਂ ਪੁੱਛਿਆ:

“ਬਾਪੂ ਰੋਟੀ ਖਾ—ਲੀ ?”

“ਨਹੀਂ ਪੁੱਤ, ਅਜੇ ਭੁੱਖ ਨੀ।”

30 “ਚੰਗਾ ਭਾਡੇ ਮੈ ਫੇਰ ਲੈ—ਸੂ... ਜਾਨੀ ਐ ਫੇਰ ਜੇ ਚਿਰ ਲੱਗ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਵੇਂ ਬੇਬੇ ਚਿਰੜ ਚਿਰੜ ਕਰੂਗੀ— ਦੇਖੀਂ ਬਾਪੂ ਆਪ ਤਾਂ ਕੰਮ ਦਾ ਡੱਕਾ ਨੂੰ ਤੋੜਦੀ, ਜਾਂ ਭਾਬੀ ਨੂੰ ਆਕੜ ਆਕੜ ਪਈ ਜਾਉ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵੜ੍ਹੂ—ਖਾਉਂ ਕਰੀ ਜਾਉ। ਮੈ ਬਾਪੂ ਭਲਾ ਕਿਹੜੇ ਵੇਲੇ ਸਕੂਲ ਜਾਵਾਂ, ਕਿਹੜੇ ਵੇਲੇ ਕੰਮ ਕਰਾ ?”

“ਕੋਈ ਨੂੰ ਪੁੱਤ: ...” ਬੜੀ ਉਦਾਸ ਤੇ ਬੇਧਿਆਨੀ ਵਿਚ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਤਾ।

35 ਭਿੱਲੀ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਮੁੜਨ ਪਿਛੋਂ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਛਿੜ ਪਿਆ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਉਹਨੂੰ ਸੰਘਣੇ ਕਾਲੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਾਂਗ ਜਾਪਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਲੀਕ ਆਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿਸਦੀ ਤੇ ਏਸ ਹਨੇਰ-ਘੁੱਪ ਵਿਚ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦੀ ਹੱਡ-ਤੋੜਵੀਂ ਮਿਹਨਤ ਤੇ ਸੋਭਾ ਗੁਆਚਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।

ਮੜ੍ਹੀ ਦਾ ਦੀਵਾ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ (1993)

(ਉ) ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਲੇਖਕ ਨੇ ਪਿਛ ਅਤੇ ਧੀ ਦਰਮਿਆਨ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ?

(ਉ) ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਪੇਂਡੂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਜੋ ਤਸਵੀਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

2.

ਛੱਤੇ ਦੀ ਬੇਰੀ

ਉਹ ਕਿੱਧਰ ਗਏ ਦਿਹਾੜੇ ?
ਜਦ ਛੱਤੇ ਦੇ ਪਿਛਵਾੜੇ,
ਸਾਂ ਬੇਰ ਛੱਤੇ ਦੇ ਢਾਂਹਦੇ,
ਹੱਸ-ਹੱਸ ਕੇ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਖਾਂਦੇ।

5 ਕਰ ਲਾਗੇ-ਲਾਗੇ ਸਿਰੀਆਂ,
ਉਹ ਬੇਰੀ ਥੱਲੇ ਬਹਿਣਾ।
ਬੋੜੀ ਜਿਹੀ ਘੁਰ-ਘੁਰ ਮਗਰੋਂ,
ਫਿਰ ਜਾ ਛੱਤੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ:
'ਛੇਤੀ ਕਰ ਬੇਬੋ ਛੱਤੇ !

10 ਤੈਨੂੰ ਸੱਦਦੀ ਭੂਆ ਸੱਤੋ।'
ਉਸ ਜਾਣਾ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ,
ਅਸਾਂ ਕਰ ਕੇ ਫੁਰਤੀ ਛੁਹਲੀ,
ਗਾਲੁੜ ਵਾਂਗ੍ਰੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣਾ,
ਬੇਰਾਂ ਦਾ ਮੰਹੇ ਵਰੂਣਾ।

15 ਆਪੀਂ ਤਾਂ ਚੁਣ-ਚੁਣ ਖਾਣੇ,
ਛੁਹਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਬਕੇ ਲਾਣੇ:
ਬੱਚੂ ਹਰਨਾਮਿਆਂ ਖਾ ਲੈ !
ਸੰਤੂ ਡੱਬਾਂ ਵਿਚ ਖਾ ਲੈ !
ਖਾ ਖੂ ਕੇ ਥੱਲੇ ਲਹਿਣਾ,

20 ਫਿਰ ਬਣ ਵਰਤਾਵੇ ਬਹਿਣਾ,
ਕੁਝ ਵੰਡ ਕਰਾਈ ਲੈਣੀ,
ਕੁਝ ਕੰਢੇ-ਚੁਭਾਈ ਲੈਣੀ,
ਫੀਰ ਚੀਕ ਚਿਹਾੜਾ ਪਾਣਾ,
ਉੱਤੇ ਛੱਤੇ ਆ ਜਾਣਾ।

25 ਉਸ ਝੂਠੀ ਮੂਠੀ ਕੁਟਣਾ,
ਅਸੀਂ ਝੂਠੀ ਮੂਠੀ ਰੋਣਾ।
ਉਸ ਧੱਣ ਅਸਾਡੀ ਛੱਡਣੀ,
ਅਸਾਂ ਟੱਪ ਕੇ ਪਰ੍ਹੇ ਖਲੋਣਾ।
ਉਸ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਖੱਲ੍ਹ ਕੇ,

30 ਛੱਤੇ ਮਾਈ ਦੀਆਂ ਗਾਲ੍ਹਾਂ,
ਹਨ ਦੁੱਧ ਤੇ ਘਿਓ ਦੀਆਂ ਨਾਲਾਂ। ...

ਪ੍ਰੋ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ (1971)

-
- (ਉ) ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਕਵੀ ਆਪਣੇ ਬਚਪਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚਰਚਾ ਕਰੋ।
- (ਬ) ਕਵੀ ਨੇ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਚਰਚਾ ਕਰੋ।